

မိမိအလုပ်ပေါ်

မြိုင်ရာဇာ

အမာ

ကျွန်ုပ်နှင့်
မိုးကုတ်သူဌေး
ဗိုက်ကလေး

အသစ်တက်တက်
စ-ဆုံး ရုပ်ပြီ

“မိုးကုတ်သုဌေး ဗိုက်ကလေး”

အခန်း (၁) ကျွန်ုပ်၏ စကားတစ်ခွန်း

ခြစ်ခြစ်တောက်ပူပြင်းလှသော
နေ့လယ်ခင်းဖြစ်၍..မဲပြောင်
နေသောကတ္တရာလမ်းမကြီး
တစ်လျှောက်လူသူဟူ၍အ
ပူလုံးကြွနေသောကျွန်ုပ်တစ်
ဦးတည်းသာရှိချေတော့၏...

အပြင်ကပူ..ရင်ကဆူမှို့..မွန်းကျပ်နေသောမိတ်
တို့သက်သာလိုသက်သာငြား..သစ်ပင်ရိပ်တစ်ခု
ဝင်ခိုရင်း..ခေတီပုထိုးတန်ဆောင်းများဖြင့်တင့်
တယ်လှသောမန္တလေးတောင်ကြီးကိုငေးမျှော်ရင်း
မိတ်သက်သာရာရမည်ကြံကာရှိသေး...

ချစ်ဇနီးမသေးမျှင်၏အားငယ်ညှိုးနွမ်းနေသော
ရုပ်သွင်က အာရုံထဲသို့တိုးဝင်လာချေတော့၏...

ကိုကိုတွတ်...မျှင်...နေကောင်းသွားရင်
မန္တလေးတောင်ကိုလိုက်ပို့ဦးနော်

ပို့မှာပေါ့မျှင်ရယ်..
ပို့ရမှာပေါ့...နေကောင်းအောင်သာ
ကြိုးစားနေနော်..

မသေးမျှင်တစ်ယောက်
မန္တလေးတိုင်းရင်းဆေးသိပ္ပံ
ကျောင်းလူနာကုသဆောင်
တွင်ဆေးကုသမှုခံယူနေသည်
မှာတစ်လပင်ကျော်ခဲ့ပြီ..

လွန်ခဲ့သော ၂လခန့်ကဖြစ်၏။
တစ်ည..ကျွန်ုပ်နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်
အိပ်ပျော်နေခဉ်..

ကတွတ်ပီ
လုပ်ပါဦး...ကျုပ်
ခြေထောက်တွေ
လှုပ်လို့တောင်မရ
တော့ဘူး...

ဟဟ..
အပများမှီ
ရော့လား..

ညကြီးမင်းကြီး...ကျန်းမာရေးမှူး
ကိုနေမျိုးကိုသွားပင့်ပြီးပြကြည့်
တော့...။

လေပြန်းသွားတာဦးတွတ်ပီရဲ့..

ဗျာ...လေပြန်းတာ

ဟုတ်တယ်...ဝ
လာရင်...သတိထားရမဲ့
ရောဂါဆိုးကြီးပေါ့..

“ဟဲ့တော့
ကြောက်ပေါင်..
အို...အို...”

ဟုတ်တော့လည်းဟုတ်သည်။ မသေးမျှင်မှာကျွန်ုပ်နှင့်အကြောင်းပါပြီးချိန်မှ
ခဏ်းတစ်နေ့တခြားဝလာသည်မဟုတ်တုံလော...။

ခားလုံးသောက်လုံးကလည်း
ပွင့်နီနှင့်လားငါလားမှ
မသိတာ...ဟဲ့

ကတွတ်ပီရေ...ကျုပ်ခြုံတဲ့ခောင်က
သေးသေးလာသလိုပဲ...ဘယ်လို
ဖြစ်လဲမသိဘူးနော်...

ညည...
ကြွက်တွေကလာ
ကိုက်လို့နေမှာ
ပေါ့ကွာ...

သူ့ယောဝတာ
မပြောရဲတာနဲ့ငါတို့ကို
လွှဲချတဲ့ကတုံးတကယ်
တုံးအောင်ကိုက်ပစ်
လိုက်ရ...ဟင်း...ဟင်း

ဆေးဆရာကြီး...ဦးရောချမ်းကလည်းသတိ
ပေးဖူးပါ၏...

မသေးမျှင်...ဒီလောက်
ဝလာတာမကောင်းဘူး...နော်...ဝလာတာဟာ
ရောဂါပေါင်းစုံကိုလက်ယက်ခေါ်နေတာနဲ့
အတူတူပါပဲ...

မသေးမျှင်ကို
အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး
သတိပေးဘာပေးလည်း
ပေးထားဦးဦးတွတ်ပီ...

ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့...

သတိပေးပါ၏။
 ကျွန်ုပ်သတိပေးပါ၏။
 သို့သော်...ယောက်ျားခ
 ကားဆိုလျှင် အမှား
 သူခကားသာ...အသား
 ဟု...ယူဆလေ့ရှိသော
 မသေးမျှင်က...

ရှင့်...နှယ်တော်...

လောကမှာ...ဝဝလှလှ ဆိုတဲ့ခကားပဲရှိတယ်
 ငါးကျည်းခြောက်...ကိုယ်လုံးကို ဘယ်သူကလှ
 တယ်ပြောလို့လဲ...ပေါက်တယ်နော်...ရွှေခြူး

အဲလေ...ဟုတ်ပေါင်...

ဟီး...

ပြောမိတဲ့
 ငါ့အမှား...

ပြောမရသည့်အတူ...ကျွန်ုပ်လည်း
 လေကုန်မခံတော့။ ဥပက္ခောသာ
 ပြုထားလိုက်တော့သည်။

ထမင်းစားရတာ...အာသာ
 မပြေလိုက်တာ...ကတွတ်ပီရယ်...
 ငှက်ပျောသီးလေး ယူခွဲခမ်းပါဦး...
 အခာပိတ်လေးနှိပ်လိုက်ရ
 အောင်...

ယခုတော့ ဘေးတွေပြို။ ခလုတ်
 ထိမှ မသေးမျှင် အမိတရပြီ။

အမလေးတော့...ကယ်ပါဦး
 ကိုကိုတွတ်ရဲ့...ကျုပ်...ကျုပ်...လမ်း
 မရွှောက်နိုင်တော့ဘူးတော့...
 ဟီး...ဟီး...

ကျုပ်အကြံပေးရရင်တော့...မန္တလေးသွားပြီး
ကုလိက်တာအကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်...ကိုတွတ်ပီ..

ဟာ..ဒါဆို..သွားရမှာပေါ့
ဦးရောချမ်းရယ်...သွားရမှာပေါ့

သို့ဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့လည်းခု
ဆောင်းထားသောငွေကြေး
လေးများကိုခြစ်ခြပ်ပြီး
မန္တလေးရှိ...တိုင်းရင်းဆေး
သိပ္ပံသို့တက်ရောက်ကုသ
ခြင်းဖြစ်ပါပြီမို့...

ဂလိုကိုး..

ဘာမှခိုက်မပူပါနဲ့...ဒီထက်
ဆိုးတဲ့လူနာတွေတောင်...အကောင်း
ပြန်ဖြစ်သွားတာပါ...ညွှန်ကြားထားတဲ့
ဝါတ်ဆာနဲ့လေ့ကျင့်ခန်းကိုသာ
ဂရုတနိုက်လုပ်ပါ

ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့ဆရာ

ဆရာခကားကြောင့်မသေးမှောင်အတွက်တော့
ရင်အေးရမိ၏။ မအေးနိုင်သည့်က..

ပေါက်တယ်နော်
ရွှေခြူး..အဲ
ဟုတ်ပေါင်...

၆

ပါလာသည့်ငွေအိတ်လေးကဖင်ရုံစ
ပြုလာပြီ။ ဆေးရုံတွင်နေရမည့်က..
နောက်ဥလဆိုတော့...

ဟုတ်...

ဗိုက်ကလေးပြန်သွား
 ခဲ့သည်မှာ (၁၀)ရက်
 တင်းတင်းပင်ပြည့်ပြီ။
 ဆေးဖိုးနှင့်မသေး
 မျှင်စားခရိတ်ကိုသာ
 အဓိကထားပြီးကျွန်ုပ်
 ညဓာပွတ်ခဲ့သည့်ရက်
 မနည်းတော့..

ဟူး...တကယ်ဆိုပြန်
 လာဖို့ကောင်းနေပြီ
 ဘာများဖြစ်လို့ပါ
 လိမ့်...

အလို့...ဟိုရှေ့နေပူကြဲကြဲ
 တွင်လူတစ်ယောက်...ထီး
 မပါဘာမပါနှင့်ဗိုက်ခိုက်
 ဗိုက်ခိုက်ရွှေ့ကန်လာနေ
 ပါလား။ နေပူသည်ကို
 လသာသည်များထင်နေ
 သလား...အရူး...။

အနားရောက်မှဗိုက်ကလေး
 ဖြစ်နေသည်မို့ဝမ်းသာမှုတို့
 ကဖော်မပြနိုင်တော့။

ဟာ..ဗိုက်ကလေး...မင်း...မင်း...ပြန်
 လာပြီနော်...ဝမ်းသာလိုက်တာ..
 တပည့်ကြီးရား..ဟား..ဟား

ကျွန်ုပ်ကဝမ်းသာအားရဖြစ်နေသလောက်
 ဗိုက်ကလေးကအင်းမလှုပ်အဲမလှုပ်နှင့်ခေါင်း
 ငိုက်ခိုက်ဖြစ်နေသည်မို့..

ဗိုက်ကလေး...မင်း
 ဘာဖြစ်နေတာလဲ...

ကျွန်ုပ်အတန်တန်မေးမှခေါင်းမော
 လာပြီးတုန်တုန်ယင်ယင်အသံဖြင့်..

ငွေ...ငွေတွေ...သင်္ဘော
 ပေါ်မှာခါးပိုက်နှိုက်ခံလိုက်ရတယ်
 ဆရာတွတ်ရယ်..ဟင့်..

အသိအကျမ်းမရှိသော မန္တလေးရွှေမြို့တော်
ကြီးတွင်..လူမမာကတစ်ဖက်..ခါးဖို့သောက်
ဖို့ကနတ္ထိဖို့..ကျွန်ုပ်လည်းရူးသွပ်ချင်
သလိုဖြစ်သွားခဲ့တော့၏။

ငွေ...ငွေ
ဘယ်ကရမလဲ..ဘယ်
သဘာကပေးမလဲ..ပြော..

ဆ...ဆတွတ်
သတိထား
ပါ..

နှိုးရိမ်တကြီးအော်ဟစ်လိုက်သော
ဗိုက်ကလေးအသံကြားမှပင်
ကျွန်ုပ်၏ရုပ်နှင့်နာမ်သည်ပြန်
ပေါင်းထုပ်မိပြီးဒေါသအိုးက
ဝေကျလာတော့၏...

ရှား...ဖူး...

တကယ်ကိုအသုံးမကျတဲ့ကောင်
လုံးလုံးကိုသုံးခါးမရတဲ့ကောင်
တမ္ဘာမှာသောက်သုံးမကျဆုံး
ကောင်...

၁၀

ဆ...ဆတွတ်ကလဲ..
ကျွန်တော်လည်းတမင်တကာ
လုပ်တာမှ...မ...မဟုတ်တာ...

တိတ်လိုက်မိဖူး

ဟဟ..ဟဟ

၁၂

တမင်တကာပဲလုပ်လုပ်မတော်
တဆင်ပြေပြေ..ကဲ..ပြောခမ်းပါ..
ခု..ဘယ်မှာလဲ..မင်းအစ်မဆေးတိုက်
ဖို့..ပြောပြော..

ဟို..ဟို..

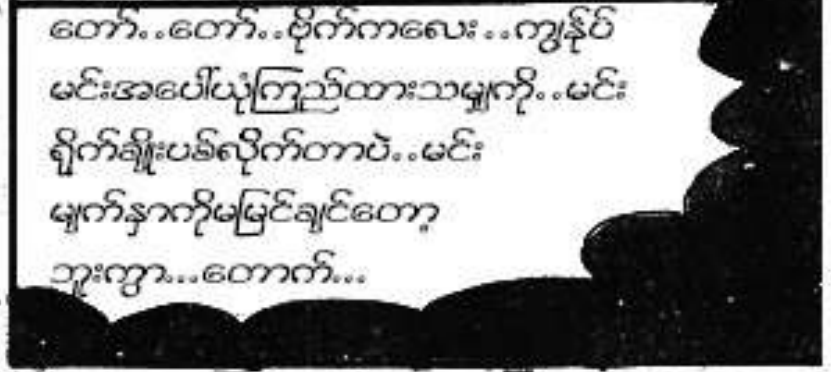
ကဲ..ဘယ်မှာလဲ..ခားဖို့သောက်ဖို့
မင်းကိုယ့်ခားလို့အားကိုးတကြီးခိုင်း
လိုက်တာလေ..ခါးပိုက်နှိုက်ခံခံ
ရတယ်ဆိုတော့..မင်းကပေါ့ပြန်
ပြန်လူခား..သုံးခားမရတဲ့ခွား..
အလကားလူခားသွား..သွား..

ဂရုစိုက်..

ကဲ...ခု..တို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ
ခွက်ခွဲပြီးတောင်းခားကြမလား
ခါးပြတိုက်ကြမလား...ခိုးကြ
မလား...လုကြမလား..ကဲ..
မင်းပဲပြော..ပြော..

ဟို..ဟိုလေ
အဲဒါက..

တော်..တော်..ပိုက်ကလေး..ကွန်ပိ
မင်းအပေါ်ယုံကြည်ထားသမျှကို..မင်း
ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်တာပဲ..မင်း
မျက်နှာကိုမမြင်ချင်တော့
ဘူးကွာ..တောက်..

ပြော..ပြောရက်လိုက်တာ
ဆရာတွတ်ရယ်..ပြော
ရက်လိုက်တာ..အိ..
အိ..

၁၃

ထွက်ပေါက်ပျောက်ပြီ။ ချောက်ထဲကျလေပြီဟူသောရုတ်တရက်
ခံစားချက်ကြောင့်သာအရူးတစ်ယောက်လို့... ဗိုက်ကလေးကိုခိတ်
လွတ်ကိုယ်လွတ်ပြောခဲ့မိခြင်းဖြစ်၏။ ယခုလိုသွေးအေးချိန်ပြန်
စဉ်းစားတော့... ဘာတွေပြောလို့ပြောမိခဲ့မှန်းမမှတ်မိတော့။
ချစ်တပည့်ကြီးရေ... ဒီဆရာမှားမိသည်ကိုဖြင့် နားလည်ခွင့်လွတ်
ပါလေလော့...

ဗိုက်ကလေးတော့ခိတ်ကောက်ပြီး
လျှောက်သွားနေပြီထင်တယ်... ညဓာ
စားဖို့တောင်ပြန်မလာသေးဘူး...

၁၄

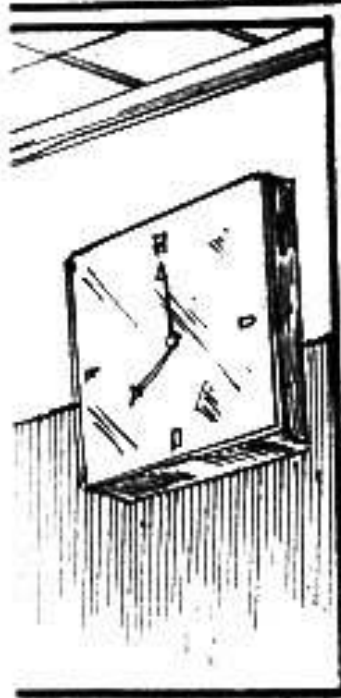

ယခင်ကလည်း
သူ့မိတ်ဆိုး
မိတ်ကောက်
လျှင်အိမ်ပြန်
မလာတတ်သည့်
မိတ်တော့
သိပ်မပူမိ။

မိတ်နာအယ်ကွာ
အိမ်ကိုလုံးဝပြန်
တော့ဘူးမှတ်ထား
အေး...

မိတ်ကောက်လာ
တိုင်း အဲလိုပဲမင်းပြော
တာအကြိမ် ၁၀၀၀ ပြည့်
သွားပြီတယ်ရင်း...
အေး...

ဖြစ်နေကြ
တာပေါ့လေ
ဟဲ့...

မိုးတောင်အတော်ချုပ်သွားပြီ
ခုထိပြန်မလာသေးပါလား...

ရွာမှာဆိုလျှင်တော့
အကြောင်းမဟုတ်ပေမဲ့
အသိအကွမ်းမရှိသော
ရွှေမြို့တော်ကြီးတွင်
မို့...မိတ်ပူခပြုလာ
သည်ကတော့ အမှန်။

လူကုန်များ
ကူးခံရရော
လား...

၁၀ သိန်းမဟုတ်ဘူး...၅သိန်းပဲပေးပါ
ကွန်တော့်ကိုကွန်တော်ရောင်းပါတယ်
ဝယ်ပါနော်...
နော်...

အီးယား...နင့်လို
ဥပဓိရုပ်ကို...၀.က
ဘယ်သူကိုရောင်းလို့
ရမှာလဲ...ဝယ်ဘူး
သွား...

လမ်းမီးများပင်ထိန်ထိန်ညှိုးသည့်တိုင်ပြန်မလာနိုင်သေးသည်မို့ ကျွန်ုပ်လည်းအနီးအနားတစ်ဝိုက်လိုက်ရှာမိသော်လည်း...ခြေတိုရုံသာအပတ်တင်၏။

မနက်ပြန်တော့
မန္တလေးတောင်ပေါ်
တက်ရှာဦးမှပဲ

မန္တလေးတောင်ပေါ်ဝယ်...ချောင်ကြိုချောင်ကြားမကျန်ရှာပါ၏။

ဟယ်...ကတုံးကြီး
လာချောင်းနေတယ်တော်
ဘယ်မှာလဲ
ဘယ်မှာလဲ...

ဟို...ဟို...ချောင်းတာမဟုတ်
ရပါဘူးခင်ဗျာ...ဗိုက်ရှိနေ
လားလို့...လာကြည့်တာ
ဟီး...

ဘာ...လက်မထပ်ခင်...ဗိုက်အရင်ခတ်
မိန်းမစားမှတ်လို့လား...မိကောင်း
ဖခင်သားသမီးရှင်...ပါးကျိုးချင်လို့လား...

တပည့်
ဗိုက်ကိုပြော
တာပါဗျာ...အီး...

ကျောက်တော်ကြီး...ချေးချီ...နေ
ရာအနှံ့နှံ့၏။

မမချေးချီသူ
မမချေးချီသူ....

ရွာမှာဆိုလျှင်တော့ကိစ္စမရှိ။ အိမ်ခြေ
များလှသည်မဟုတ်၍...လူမတွေလျှင်
ဗိုး ကူလိုက်ရုံသာ...

သာအေး...သေနာ...နှင့်
အခု...ဘယ်ရောက်နေလဲ..

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာမိန်းမရေ
ကုသိုလ်ယူပြီးရင်ပြန်လာခဲ့မယ်..
၁-မိနစ်ပဲစောင့်..

ယခုမူလူဦးရေ
သိန်းသောင်းချီ
သောမြို့တော်ကြီး
မို့ဗိုက်ကလေးကို
ရှာရသည်မှာကောက်
ရိုးပုံအပ်ပျောက်
ရှာရသကဲ့သို့ဖြစ်နေ
မှန်းကျွန်ုပ်ကောင်း
ကောင်းကြီးရိပ်စား
မိလေတော့၏။

ရှားလော့ဟုမ်းတို့...ဦးစံရှားတို့လက်
မှိုင်ချရမယ့်ကိန်း...

၁၇

တကယ်တမ်း... ကျွန်ုပ်မရိပ်စားမိခဲ့သည်ကတော့ ဗိုက်ကလေးကို ထိုနေ့က
နောက်ဆုံးတွေလိုက်ရခြင်းသာဖြစ်သည်ဆိုခြင်းကိုပင်တည်း...

ယခုဆက်လက်ဖော်ပြသည့်အကြောင်းအရာတို့သည်
ဗိုက်ကလေးပြန်ပြောပြ၍ကျွန်ုပ်သိခဲ့ရသောအကြောင်း
အရာတို့ပင်ဖြစ်ပါချေ၏။ ဓာရှသူတို့ရင်ထဲသရုပ်အမှန်
မြင်စေရန်... ရုပ်ရှင်သဏ္ဌာန်တင်ပြရမည်ဆိုလျှင်ဖြင့်...

အလကားကောင်
သုံးစားမရတဲ့ကောင်..

ပြောရက်ပါပေ
ဆရာတွတ်ရယ်.. ပြောရက်ပါပေ
ဒေါ့...

ဟုတ်ပါတယ်လေ..
ဆရာထွတ်ဒေါသထွက်သင့်
ပါတယ်..ပြောသင့်ပါ
တယ်..ဒီထက်မကတောင်
ပြောသင့်ပါတယ်..

အခြေအနေတွေကို..သိရက်သားနဲ့
ငါ့ကိုယ်တိုင်က..ပေါ့တီးပေါ့ဆပြုမိပေတယ်
အားလုံးဟာ..ငါ့အပြစ်ပဲ..ငါ့အပြစ်
ငါ့အပြစ်..

ငါ့အပြစ်...

ကဲ..ခု..မင်းဘာလုပ်မလဲ..ပြောခမ်း..
ဗိုက်ကလေး..

ခါးပြတိုက်ကြည့်ပါလား
ကွယ်..တို့မန္တလေးမှာရွှေဆိုင်
ပေါတယ်..ပိကျီ..

ငါ..အသုံးမကျလို့..ခုဆို..ဆရာထွတ်ရော..
မမမျှင်ပါ...ဒုက္ခပင်လယ်ဝေတော့မယ်
မဖြစ်ဘူး..ငါ..တစ်ခုခုလုပ်မှဖြစ်မယ်..

နေဦး..နေဦး..
သွေးပူ..ခေါင်းပူနေတော့
ခင်းစားရမှာမဟုတ်ဘူး
တောင်ပေါ်တက်...တရားလေး
ဘာလေးထိုင်ပြီး..ခိတ်အေး
လက်အေးနဲ့ အကြံထုတ်
လေမှ..